

ת"ד 5704/01/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אילן בועז

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 5704-01-17 מדינת ישראל נ' בועז

בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אילן בועז - הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגרימת תאונת דרכים עת לא ציית לתמרור 301 ליתן זכות קדימה לרוכב קטנוע.

תוצאת התאונה חבלה של ממש ברף בינוני.

מתחם ענישה נע בין 7 חודשי פסילה לבין 18 חודשי פסילה.

התביעה מבקשת לגזור על הנאשם 12 חודשי פסילה לנוכח תוצאת התאונה ועברו התעבורתי ואילו הסנגור מבקש לקצר הפסילה ככל הניתן.

בטיעוני ההגנה לעונש התייחסות לנסיבות התאונה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי.

אשר לפציעה - על פי תיעוד רפואי הנפגע אושפז למשך 6 ימים וטופל בטיפול שמרני ללא הזדקקות לניתוח.

יצוין כי שוחרר מן האשפוז בהמלצה לשבוע מחלה.

באשר לטיעוני התביעה, אשר דיווחה כי בשיחה טלפונית מסר שהיה ב5 חודשי מנוחה בבית - אין לי בסוגיה זו אלא הבל פיו של הנפגע ואף זאת באמצעות שיחה טלפונית.

על פניו, בית המשפט נוטה לייחס משקל עדיף לתיעוד רפואי כמו תעודת השחרור מבית החולים מיום 6.9.16.

אשר לנסיבות התאונה, אכן במקום בעייתיות בשדה הראייה כפי ממצאי הבוחן.

במקביל, אציין כי יש מקום לדון בשאלת רשלנות תורמת בעניין איחור לכאורי בהבחנה ברכב הנאשם.

הודאת הנאשם באשמה, חסכה הטרחת העדים וחסכה הצורך בקביעת ממצאים עובדתיים בסוגיה זו.

עיון בתיק החקירה מעלה כי הבוחן לא התייחס לכתם נוזל כלשהוא המופיע בתיעוד צילומי בסמוך לפני הופעת החרץ.

יש לשוב ולהדגיש יש חוסרים בחומר החקירה, אמורים להתפרש בנימוק לקולא.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מוכיחות צורך מוגבר ברישיון נהיגתו הן לצורכי פרנסה בחברת קייטרינג והן לצורכי המשפחה וזאת בהיותו מפרנס יחידי למשפחתו בה שלושה קטינים מהם שני תינוקות.

המשפחה מתגוררת בכפר נופך בו התחבורה הציבורית איננה תדירה.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים ובכללם עברו התעבורתי, הריני גוזרת העונשים הבאים -

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1500 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.
הקנס ישולם תוך 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים.
ריצוי הפסילה נדחה עד 90 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על
תנאי למשך 3 שנים.

- הריני מורה כי על הפעלת עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים כפי שנפסק על
תנאי בבימ"ש פתח תקווה ביום 10.9.14 בתיק בימ"ש 14-07-3537, הפסילה תופעל
באופן חופף לפסילה דלעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.